

Αετοπειρίτικα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τακ. Γραφείο
ΚΚΑ
Αριθμός Άδειας
01-4555

Όταν ξεχνάς το χωριό σου, είναι σαν να ξεχνάς τον ίδιο σου τον εαυτό.

Διμηνιαία έκδοση

Νέα

της Αδελφότητας

Α Ε Τ Ο Π Ε Τ Ρ Α Δ Ω Δ Ω Ν Η Σ Η Π Ε Ι Ρ Ο Υ

Γραφεία: Ελ. Βενιζέλου 91, 2ος όροφος - ΤΗΛ.-FAX: 210-4224262 Τ.Κ.185 34, Πειραιάς
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019 - Έτος 33ο - Αρ. φύλλου 204 - Τιμή φύλλου 0,01 ευρώ

Πρόσκληση σε Γενική Συνέλευση

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας καλεί τα μέλη της στη Β' Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα διεξαχθεί την **Κυριακή 5 Απριλίου 2020 και ώρα 18.30 μ.μ.** στην **Αίθουσα του Ηπειρωτικού Συνδέσμου Πειραιά, στην οδό Φίλωνος 11**, με τα εξής θέματα:

- Εκλογή Προέδρου και Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης
- Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή των εκλογών
- Επικύρωση πρακτικών προηγούμενης Γεν. Συνέλευσης
- Απολογισμός απερχόμενου Δ.Σ.
- Ανάγνωση Έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής
- Συζήτηση και λήψη αποφάσεων για τρέχοντα θέματα
- Αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ.

Υποβολή υποψηφιότητας ηλεκτρονικά με email στο ds@aetopetra.gr ή με γραπτή επιστολή στο γραφείο της Αδελφότητας κατόπιν συνεννοήσεως.

Η παρουσία όλων κρίνεται απαραίτητη για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων που αφορούν το χωριό μας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Νικόλαος Γ. Ζέκης

Η Γεν. Γραμματέας
Αναστασία Γ. Γάρδα

ΕΚΔΡΟΜΗ

Ελάτε να ανταμωθούμε και να περάσουμε όμορφες ανοιξιάτικες Αετοπετρίτικες στιγμές.

Πρόσκληση ενδιαφέροντος για ΗΜΕΡΗΣΙΑ εκδρομή που διοργανώνει η Αδελφότητά μας στην **Αγόριανη** του Παρνασσού την **Κυριακή 29 Μαρτίου**.

Αναχώρηση από Πειραιά και Αθήνα κατόπιν συνεννοήσεως και ζήτησης.

Δηλώσεις συμμετοχής έως και 24 Μαρτίου στα τηλέφωνα:

Γιώργος Μηλιώνης: +30 693 2227069

Λεμόνια Νούση: +30 690 6765216,

Αναστασία Γάρδα: +30 693 6890599,

Παναγιώτης Παππάς: +30 693 7222817

ή σε οποιαδήποτε άλλο μέλος του συμβουλίου.

Τα της Κοινότητάς μας

Ας συμβάλλουμε όλοι μας για ένα καλύτερο νεκροταφείο

Σύμφωνα με το Νόμο, αρμόδιοι για τα Νεκροταφεία των Κοινοτήτων, κάτω των 300 κατοίκων, είναι οι Πρόεδροι αυτών και όχι οι Εκκλησιαστικές Επιτροπές και Συμβούλια.

Όσον αφορά το Κοιμητήριό μας της Αγίας Παρασκευής, από άποψης καθαριότητας και ευπρέπειας, ούτε και αυτό παρουσιάζει καλή εικόνα και κάτι τέτοιοι κάθε άλλο παρά μας τιμάει και μας κοινοποιεί.

Γι' αυτό ας βοηθήσουμε πάντες, μη εξαιρουμένου και εμού του ιδίου, προσφέροντας την προσωπική μου εργασία και φροντίδα, για ένα καθαρό και νοικοκυρεμένο Νεκροταφείο, αντάξιο της ιστορίας μας και της Μνήμης των νεκρών μας.

Για το Δ.Σ. της Αδελφότητας, με σεβασμό και εκτίμηση

Αγαπητοί Χωριανοί, το Δ.Σ. της Αδελφότητας κάνει πολλά και σοβαρά λάθη και σ' αυτό δεν φταίει μόνο το ίδιο, αλλά φταίμε και όλοι οι υπόλοιποι και ιδιαίτερα εμείς τα γεροντάκια, που φοβούμενοι μήπως παρεξηγηθούμε, αποφεύγουμε να κάνουμε τις κατάλληλες ορμήνιες και συμβουλές, πλην όμως κάτι τέτοιο αποτελεί σεβασμό και ενδιαφέρον και σε καμμία απολύτως περίπτωση μείωση και υποτίμηση του Συμβουλίου μας, που χωρίς πρόθεση κολακείας και τεμενάδες, είναι ένα από τα καλύτερα Δ.Σ. της περιοχής μας και όχι μόνο.

Το χωριό ανήκει σε όλους μας και δεν είναι κανενός ιδιοκτησία και "τσιφλίκι"

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Μετά τους πρώτους μήνες της θητείας μου, ως Πρόεδρος

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ημερολόγιο

Με περίσσια χαρά το διοικητικό συμβούλιό μας αποφάσισε εφέτος να βγάλει το ετήσιο ημερολόγιό μας με θέμα τα παραδοσιακά παιχνίδια του τόπου μας. Καταφέραμε και καταγράψαμε 20 και επιλέχθηκαν τα 12 από αυτά που παρουσιάζονται στο ημερολόγιό μας του 2020. Στην βοήθεια υλοποίησής του συνετέλεσε η διεθνής UNICEF μετά από διαδοχικές συναντήσεις μας και πάντα με γνώμονα το βιογραφικό και την πορεία της αδελφότητάς μας από τη γέννησή της μέχρι και σήμερα. Οι παιδικές ζωγραφιές των παιδιών της UNICEF αποκωδικοποίησαν τις περιγραφές, τις εικόνες και τα προσχέδιά μας και κατάφεραν αυτό το όμορφο κατ' εμάς αποτέλεσμα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ για αυτό το αποτέλεσμα σε όσους δούλεψαν άμεσα ή έμμεσα για αυτό, στην Αετοπετρίτισσα σχεδιάστριά μας Ματίνα Βαταβάλη, στον τυπογράφο μας.

ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΗ**Ο Αετοπετρίτης, Σωτήρης Μάνθου Τσαμπούρης (Δικηγόρος Αθηνών)**

Πολλές φορές σκέφτηκα να γράψω, για τον Αετοπετρίτη δικηγόρο Σωτήρη Τσαμπούρη, του Μάνθου και της Βασιλικής (το γένος Σταύρου Βουρεκά), ο οποίος έφυγε από τη ζωή το 1976, σε ηλικία 52 χρονών. Ο πατέρα του Μάνθος Δημητρίου Τσαμπούρης, είχε ταβέρνα στην οδό Βίκτωρος Ουγκώ στην Αθήνα και ο Σωτήρης δούλευε και σπούδαζε στη Νομική Σχολή, από όπου πήρε το πτυχίο του δικηγόρου.

Είχε το γραφείο του χρόνια στην οδό Μενάνδρου.

Ο Σωτήρης στον ελληνικό εμφύλιο, τα Χριστούγεννα του 1947, σαν μαθητής της Σχολής Εφέδρων Αξιωματικών Κέρκυρας, έλαβε μέρος στη μάχη της Κόνιτσας εναντίον των ανταρτών, όπου τραυματίστηκε

και ήταν σε στρατιωτική αναπηρική διαθεσιμότητα Εφέδρου Αξιωματικού, παίρνοντας τους βαθμούς των εν ενεργεία Αξιωματικών του στρατού. Έτσι έφτασε στον βαθμό του Συνταγματάρχη.

Ήταν όλα τα χρόνια, Νομικός Σύμβουλος της Αδελφότητάς μας. Χωρίς αμοιβή και πάντα έφερνε τις υποθέσεις της Αδελφότητας σε αίσιοις πέρας. Ήταν εκείνος που έωννε τους χωριανούς και ο

φύλακας άγγελος των Αετοπετρίτων στην Αθήνα και Πειραιά. Όλοι πήγαιναν στον Σωτήρη, για θέματα νομικής φύσεως, σίγουροι ότι θα έχουν επιτυχία.

Κι εγώ δεν τον ξεχνώ, που τον επισκέφτηκα κάποιες φορές.

"Γρηγόρη, ο πατέρας σου παίρνει την επικουρική σύνταξη;"

"Όχι Σωτήρη."

"Φέρε αυτά τα χαρτιά και θα την βγάλω εγώ."

Έτσι έγινε και πήρε μόνο ό,τι ξόδεψε.

Όταν απεβίωσε ο πατέρας μου, πήγα να βγάλω την σύνταξη της αδελφής μου, Αμαλίας. Ο Σωτήρης με κάλεσε και μου είπε: "Εντάξει Γρηγόρη. Αυτά ξόδεψα. Για την Αμαλία δεν παίρνω φράγκο, για τον κόπο μου."

Ήταν ένας πράγματικός χριστιανός στα έργα.

Με τον αδελφό μου Τάσο, Συνταγματάρχη τότε, πήγαμε στην κηδεία του το 1976, στο Νεκροταφείο Ζωγράφου και κλάψαμε κι εμείς μαζί με τους δικούς του, τον αξέχαστο Σωτήρη Τσαμπούρη.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Χαϊδάρη, Νοέμβριος 2019
ΓΡΗΓΟΡΗΣ Γ. ΜΑΝΟΣ

Τα της Κοινότητάς μας

Συνέχεια από τη σελίδα 1

του Χωριού μας, θεώρησα καλό, να σας εκθέσω τα παρακάτω γεγονότα, που με αποκαρδιώνουν και με απογοητεύουν.

Δεν μπορώ να μη σας αναφέρω την άρνηση παράδοσης και υπογραφής σχετικού πρωτοκόλλου από τον τέως Πρόεδρο σε μένα, καίτοι για το εν λόγω θέμα ενημέρωσα γραπτά και προφορικά την Αδελφότητα και το Δήμο μας, χωρίς όμως το οποιοδήποτε μέχρι σήμερα αποτέλεσμα και ως εκ τούτου διερωτώμαι, εάν η άρνηση αυτή θεωρείται εξυπνάδα και κατόρθωμα ή αντιπολίτευση της πλάκας και για κλάματα.

Παρέλαβα το Χωριό με δρόμους «ένα μάτσο χάλια», ασυντήρητους και εγκαταλειμμένους, ένα σχολείο με χαλασμένο την κεντρική πόρτα εισόδου του, με χαλασμένη το κουβούκλιο διακοπών ηλεκτρικού ρεύματος, με χαλασμένη και πεταμένη κάτω την πόρτα προς τις τουαλέτες, με σπασμένα τα τζάμια και με σκουριασμένα όλα τα παράθυρα, λόγω μη συντήρησης και φροντίδας, με συνέπεια να βρέχεται το ξύλινο πάτωμά του, με τα W.C. του εκτός λειτουργίας και το αντλιοστάσιο του «Χαλικιού» χωρίς τζάμια στο παράθυρο και σκουριασμένες τις μηχανές του από τη βροχή που μπαίνει μέσα.

Ως εκ του Νόμου αρμόδιος για τα θέματα του Χωριού μας, από το Σεπτέμβριο τρέχοντος έτους, που ανέλαβα, μέχρι σήμερα, απέστειλα στις αρμόδιες Αρχές και Υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης και της Εταιρείας με τις ανεμογεννήτριες, εννέα (9) έγγραφα, για όλα εν γένει τα προβλήματά μας και δη τους δρόμους, δηλαδή όσα δεν έγιναν επί ολόκληρες δεκαετίες, που βρίσκονται σε εξέλιξη και τα αποτελέσματα αυτών θα σας τα γνωρίσω αμέσως μόλις προκύψουν νεώτερα.

Για τις ως άνω αιτήσεις μου κάποιοι του Δήμου μας δεν έκρυσαν τη δυσφορία τους, γιατί ήταν ασυνήθιστοι σε κάτι τέτοιο, πλην όμως εγώ ήλθα να αγωνιστώ και να παλέψω, για ό,τι το καλύτερο, με πράξεις και έργα και όχι με λόγια και «χαμπέρια»!...

υ.γ. Η Αίτηση προς την Περιφέρειά μας, για λόγους σκοπιμότητας και επιρροής, συντάχθηκε μεν από μένα, και με δική μου πρωτοβουλία, αλλά υπογράφηκε και από τους Προέδρους Λάβδανης και Καλλιθέας Θεσπρωτίας, γιατί η Λάβδανη ενδιαφέρεται για όλα τα οχήματα και η Καλλιθέα για τα λεωφορεία της συγκοινωνίας, που έχουμε την ίδια γραμμή.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΛΩΛΗΣ

Κοινωνικά**Γάμοι**

-ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ: Ο **Ευάγγελος Ζέκης** (γιος του Παναγιώτη Ζέκη και της Ειρήνης Ζέκη το γένος Λαυρέντζου) και η **Θεοδώρα Παλιού**, παντρεύτηκαν στις 21/09/19, στον Ι.Ν. Αγ. Άννας Αμοργού. Το ΔΣ τους εύχεται κάθε ευτυχία!

Γεννήσεις

-Η **Άννα Αναστασίου Ζέκη** και ο **Θεόδωρος Φελέκης**, στις 21/02/2020 έγιναν ευτυχείς γονείς δυο μωρών (**ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι**)

Βαπτίσεις

-Ο **Νίκος Αναστασίου Ζέκης** και η **Egle Litvinaite-Zέκη** βάπτισαν το γιο τους, στις 20/10/2019, στην Αθήνα και του έδωσαν το όνομα Αναστάσιος. Το ΔΣ εύχεται σε όλους, να τους ζήσουν!

Θάνατοι

-Ο **Αναστάσιος Τόλης** απεβίωσε στις 18/11/2019 στην Αθήνα. Η κηδεία του έγινε στις 19/11/2019 στο νεκροταφείο Σχιστού.

-Ο **Μιλτιάδης Μπάτσος** απεβίωσε στις 29/12/2019 στην Αετόπετρα. Η κηδεία του έγινε στις 30/12/2019 στο νεκροταφείο του χωριού μας.

-Η **Αγαθή Τσαμπούρη** απεβίωσε στις 08/01/2020 στα Ιωάννινα, όπου έγινε και η κηδεία της στις 09/01/2020.

-Ο **Βαγγέλης Μηλιώνης (Παπατσάβος)** απεβίωσε στις 22/01/2020 στο Φωτεινό Ιωαννίνων. Η κηδεία του έγινε στις 25/01/2020 στο νεκροταφείο του χωριού.

Το ΔΣ εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

Επιτυχίες ΑΕΙ-ΤΕΙ

-Η **Άννα-Μαρία Παππά** του Κων/νου (εγγονή του Γιώργου Παππά), εισήχθη στη Σχολή Μηχανικών Υπολογιστών ΑΣΠΕΤΕ (Μαρούσι).

-Η **Δήμητρα Παπαγεωργίου** (εγγονή της Δήμητρας Μάνου-Παπαγεωργίου και δισέγγονη της Λεμονιάς Μάνου, εισήχθη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στο Τμήμα Κοινωνιολογίας). Το ΔΣ τους εύχεται καλές σπουδές!

Προσφορές

-Ο **Στάθης Θεοφ. Τσαμπούρης** προσέφερε 30 ευρώ για την εφημερίδα.

-Η **Ειρήνη Μηλιώνη** και τα τέκνα της προσέφεραν 50 ευρώ, εις μνήμην του συζύγου της Γεωργίου Μηλιώνη.

-Η **Βαρβάρα Καλακώνα** προσέφερε 50 ευρώ για το Οστεοφυλάκιο του χωριού μας.

-Ο **Σταύρος Παππάς** προσέφερε 100 ευρώ για την Αδελφότητα.

-Ο **Γιώργος Παύλου Μηλιώνης** προσέφερε 30 ευρώ, εις μνήμην Βαγγέλη Μηλιώνη, για τους σκοπούς της Αδελφότητας.

Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί θερμά για την προσφορά τους!

Τα πανηγύρια του χωριού μας, προ 1940 και γρηγορότερα, όπως τα έζησα

Η ζυγιά στην εκκλησία

Τα πανηγύρια, όπου το τραπέζι εγένετο στα σπίτια των εορταζόντων:

Το μεγαλύτερο εγένετο στις 26 Ιουλίου, ημέρα εορτής της Αγίας Παρασκευής (η αθληφόρος κεντρική εκκλησία). Ελέγετο από τους χωριανούς και "Μαυρομάτα". Το πρόγραμμα του πανηγυριού ήταν το εξής:

Εσπερινός και περιφορά της εικόνας, την παραμονή της εορτής. Στη Μπολιάνα, μετά τον Εσπερινό, στο μεσοχώρι περίμεναν τα όργανα και άρχιζε το γλέντι. Οι ζυγιές, όπως τις έλεγαν, αποτελούνταν από: κλαρίνο, βιολί, λαούτο και ντέφι. Και ερχόταν πάντα η ζυγιά του Χρήστου Χαρισιάδη ή Κίτσου, το μεγαλύτερο κλαρίνο του κόσμου, ναι του κόσμου! Με βοηθό το Βασίλη Κατσαμούλη (Ευθύμιο), αδελφό του Κώστα Κατσαμούλη, σχεδόν ισάξιος του Χ. Χαρισιάδη (εφονεύθη κατά τον Ελληνο-ιταλικό πόλεμο, ετάφη εκεί μαζί με το κλαρίνο).

Ανήμερα της εορτής της Αγίας Παρασκευής, εγένετο η Θεία Λειτουργία πρώτα. Εφημέριος ήταν ο Παππαυγένης, έπειτα ο Παππαντάσης. Στα μέσα της Λειτουργίας, η λεγόμενη "φιγούρα", ο επίτροπος με ένα δίσκο

στολισμένο με ένα ιερό σκέπασμα – υπήρχε ένα λουλούδι, συνήθως τερμενιξέδες – το παρελάμβανε ο εορτάζων και ο ευρισκόμενος ξενιτεμένος, έκαναν το σταυρό τους, ασπάζονταν το ιερό σκέπασμα και έθετον τον οβολόν τους κάτω από το ύφασμα.

Μετά το τέλος της Λειτουργίας, εγένετο παράκλησις και δίσκος υπέρ των παπάδων. Εν συνεχεία, στα μνήματα με τα όργανα, εις μνήμην των νεκρών έπαιζαν μόνο ένα μυργιλό (πολλά λόγια) ή ένα μυρολόι. Επιστροφή στο προαύλιο της εκκλησίας και άρχιζε ο χορός. Κατά σειρά προτεραιότητας, ο μεγαλύτερος σε ηλικία και έπειτα κατά σειρά ηλικίας.

Μετά, κατηφόριζαν στα εορτάζοντα σπίτια του Μαχαλά, συνοδεία των οργάνων για να ευχηθούν Χρόνια Πολλά, οι λεγόμενες "βίζιτες". Τους κέρναγαν με τσίπουρο, λουκούμι, αγγούρια, ντομάτες και φρούτα της εποχής. Μετά το τέλος της βίζιτας, ανέβαιναν στην κόντρα κάτω από τη σκιά της αιωνόβιας βελανιδιάς (πουρνάρι). Εκεί, οι αρμόδιοι μοίραζαν ορισμένα άτομα από

άλλα χωριά σε ορισμένα σπίτια, για να μη μείνει κανείς νηστικός.

Στο φιλόξενο χωριό μας, το μεσημεριανό τραπέζι αποτελείτο από από τα εξής φαγητά: Γιαχνί, κρέας με πατάτες ψημένο στη γάστρα και κρέας με ρύζι, κρασί ντόπιο και τσίπουρο ομοίας παραγωγής.

Μετά το φαγητό, όλοι στο σπίτι όπου φιλοξενούνταν τα όργανα και συνεχιζόταν το γλέντι.

Ο χορός το βράδυ, στο μεσοχώρι. Εστήνετο μεγάλος χορός, μέχρι πρωίας.

Την επομένη, του Αγίου Παντελεήμονα, στη Μπολιάνα.

Το ίδιο πρόγραμμα, σε όλες τις παρακάτω κεντρικές εκκλησίες του χωριού μας:

-15 Αυγούστου, Παναγιά, Κοίμησις της Θεοτόκου, στον Πέρα Μαχαλά ή Κουτσομαχαλά

-8 Σεπτεμβρίου, η Γέννησις της Παναγίας "Παλιουρής" στη συνοικία "Παναγιά" των Μπατσαίων, όπου έριχναν ντουφεκίες σε σημάδι, το λεγόμενο "νησιανη".

-26 Οκτωβρίου, Αγίου Δημητρίου, το δεύτερο μεγάλο πανηγύρι στο Στερνάρι των Μπαταβαλαίων

-18 Ιανουαρίου, Αγίου Αθανασίου, στη Μπολιάνα στα Τσαμπράτικα

Στα εξωκλήσια, μόνο λειτουργία και φαγητά από τα σπίτια τους ήτοι ψητά-πίτες-τυριά κλπ. και γλέντι.

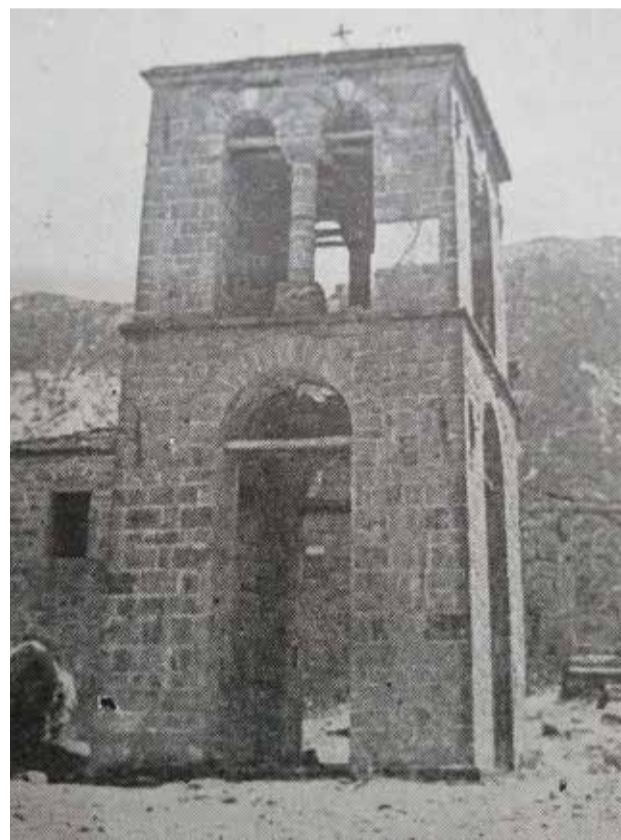
-8 Μαΐου, Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στα σύνορα του χωριού με τη Ζελίστα (σημερινό Φωτεινό)

-20 Ιουνίου, Προφήτου Ηλία Θεοσβήτου, στην κορυφή του βουνού μας

-11 Νοεμβρίου, Μηνά του μεγάλου Μαρτύρου, στην εκκλησία των Παππαδαίων

-Μάνας (:) και Άγιος Νικόλας, δε γνωρίζω τίποτε άλλο σχετικό

Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 2020
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΝΟΣ

Το καμπαναριό της Αγ. Παρασκευής

Φαγητό στη γάστρα

Στην κόντρα κάτω από την εκκλησία, μετά τις βίζιτες στο μαχαλά

Γιορτές και θύμησες στην Αετόπετρα

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ηταν απόγευμα. Δεν είχε χιόνι, όσο κι αν το καρτερούσα. Φυσούσε μόνο πολύ ο βοριάς και έκανε υπερβολικό κρύο. Εκείνο, της Αετόπετρας. Πώς αντέχει; σκέφτηκα, παρατηρώντας έναν φουσκωμένο – σα μικρό μπαλόνι – κοκκινολαίμη, που ‘χε καθίσει στο σύρμα των ρούχων έξω στην αυλή, λίγο πριν πέσει το βαθύ σκοτάδι...

Η ξυλόσομπα είχε μπουμπουνίσει για τα καλά. Έκανε καλή δουλειά! Πάνω της, ακουμπισμένες λίγες φλούδες μανταρίνι, που ανέδυαν, μαζί με την κάπνα που ‘βγαινε από τις σχισμές, τη γνωστή μυρωδιά του χειμώνα από το χωριό.

Την ώρα, που ο παρουσιαστής των απογευματινών ειδήσεων της YENEΔ φώναζε στον βαρήκοο παππού μου πράγματα που μόνο οι μεγάλοι κατανοούσαν, έχασα τον φτερωτό επισκέπτη από την αυλή. Τον τρόμαξε ο πατέρας μου, προφανώς, που εκείνη την ώρα ανηφόριζε προς το σπίτι. Ερχόταν από το κυνήγι.

Μα έσρνε κάτι πίσω του, που κέντρισε το ενδιαφέρον μου...ένα δέντρο!!! Ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο, για πρώτη φορά στο σπίτι μας στο χωριό!!!

Μπήκε και μου χαμογέλασε. “Ορίστε! Έτοιμοι να το στολίσετε;”

Δεν υπήρχε μεγαλύτερη χαρά από εκείνη! Το δέντρο ήταν αληθινό! Βέβαια, δεν ήταν έλατο που ορίζει η παράδοση, μα ήταν κέδρος. Μοιάζει πολύ με έλατο! Και η επιλογή του πατέρα έφερε πολύ και στο σχήμα ενός τέτοιου σε μικρογραφία!

Το τοποθετήσαμε στο παράθυρο του υπνοδωματίου. Εκει επέλεξα αφού ρωτήθηκα! Το στόλισμα ξεκίνησε όταν αποκαλύφθηκε και η άλλη, μεγάλη έκπληξη...μαζί με τη συγχωρε-

μένη τη μάνα μου, είχαν φροντίσει από πριν και είχαν αγοράσει από τα Γιάννινα κάποια στολίδια και μια σειρά πολύχρωμα λαμπάκια που αναβοσβήνουν.

Στο σπίτι πια, προστέθηκε (και) αυτή η λεπτή, χαρακτηριστική, ξυλώδης μυρωδιά του κέδρου. Έμεινε να το χαζεύω για ώρες. Κι όταν έπρεπε να μετακινηθώ από το δωμάτιο, πάντα έκλεβε τη ματιά μου περνώντας από την πόρτα. Ακόμα και την ώρα του ύπνου, που όλα τα φώτα ήταν σβηστά, τα μάτια δεν έλεγαν να κλείσουν, για να καταφέρει να απολαύσει η αχόρταγη, παιδική ψυχή μου αυτήν την υπερπαραγωγή!

Λοιπόν, το δεντράκι εκείνο, μέχρι σήμερα, είναι ότι πιο χαρακτηριστικό έχω να θυμάμαι από την περίοδο των γιορτών. Και όχι μόνο στην Αετόπετρα...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΜΠΑΤΣΟΣ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τι αναμνήσεις έχω από χειμώνα στο χωριό; Όχι πολλές, αλλά έντονες. Θυμάμαι πιο χαρακτηριστικά τα Χριστούγεννα του 1984. Βέβαια, καθώς τα σκέφτομαι θυμάμαι πραγματικά ή μου τα θυμίζουν οι συζητήσεις και οι φωτογραφίες;

Πάντως στο μυαλό μου είναι έντονη η μυρωδιά της μασίνας στο σπίτι μας. Ο κόσμος ντυμένος με χειμωνιάτικα, με ζιβά-

γκο, πόσο παράξενο αφού ήμαστε μαθημένοι με τα καλοκαιρινά μας. Θυμάμαι το κρύο... Είχε χιόνι, όχι πολύ, αλλά κάλυπτε τις γαλότσες μου. Με τον Δημήτρη παίζαμε χιονοπόλεμο στην αυλή του σχολείου.

Το φαγητό γαλοπούλες. Μου είχε κάνει εντύπωση, γιατί δεν είχαμε γιαχνί. Και το κλαρίνο να ακούγεται μέσα στο σχολείο, Δεκέμβρη μήνα.

Και μετά θυμάμαι την επιστροφή...Στην ερώτηση της δασκάλας «Πώς τα περάσατε τα Χριστούγεννα;» είχα απαντήσει «Πάρα πολύ ωραία. Πήγα στο χωριό μου, στην Αετόπετρα Ζίτσας». Με τι περηφάνια το έλεγα και το λέω!

KATEPINA EY. MANOY

ΦΩΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Οι γιορτές εκείνης της χρονιάς ήταν πολύ κουραστικές επαγγελματικά. Το φως στο τούνελ, η αναμονή για τη γιορτή των Φώτων και την άδεια των 4 ημερών, που μαζί με την αργία έκανε μια ωραιότατη εβδομάδα. Και φυσικά και οι μικροί μου «δυναστες» Αναστασία και Νίκος, που περιμένανε να πάμε στο χωριό για να πάρουνε το αίμα τους πίσω, γιατί δεν καταφέραμε να πάμε τις γιορτές (όχι πως εγώ πήγαινα με το ζόρι – το αντίθετο).

Φτάσαμε Σάββατο βράδυ (ταξίδι 7 ώρες). Το σπίτι κρύο και κλειστό αλλά δεν μετρίαζε καθόλου τη χαρά μας. Πολύ γρήγορα το σπίτι μπήκε σε λειτουργία, το τζάκι άναψε, η κατσαρόλα έβραζε και το ραδιόφωνο σιγά

σιγά στο Ράδιο Ήπειρος. Πρώτο βράδυ ηρεμίας και απόλαυσης.

Η επομένη ήταν Κυριακή παραμονή των Φώτων. Το χωριό χιονισμένο. Μαγικό. Παραμυθένιο. Η χαρά μας απίστευτη.

Είχα την ιδέα να πούμε τα κάλαντα των Φώτων στο χωριό. Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν και σ' όλο το ταξίδι τους μάθαινα τα κάλαντα των Φώτων γιατί δεν τα λένε συχνά και δεν τα ήξεραν. Το πρωί λοιπόν, πήγαμε στο σπίτι του Βασίλη Παππά και πήραμε τη Σοφία, που ήταν στην ίδια ηλικία με την Αναστασία και τον Νίκο και ξεκινήσαμε από τα σπίτια του Μαχαλά. Η συγκίνηση που εισπράξαμε από τη χαρά και την έκπληξη σε κάθε σπίτι που μας άνοιγε, ήτανε για μένα τουλάχιστον

πρωτόγνωρη. Άνοιξαν πόρτες και καρδιές διάπλατα. Χαμόγελα και ευχές. Ότι είχε το κάθε σπίτι, έβγαινε να κεράσουν τα παιδιά.

Για χρόνια δεν είχαν ακούσει κάλαντα και μάλιστα τα Φώτα. Πήγαμε σε όλα τα σπίτια του Μαχαλά και μετά ανεβήκαμε στην Μπολιάνα. Τελειώνοντας τα παιδιά ήταν κατευχαριστημένα. Τελευταίο να πω πως μάζεψαν αρκετά χρήματα.

Μετά από τόσα χρόνια ρώτησα και τα δύο μου παιδιά τι έχουν κρατήσει στη μνήμη τους. Νομίζω πως αυτό που θυμούνται τα παιδιά είναι η χαρά των ανθρώπων που άνοιγαν τα σπίτια και τις καρδιές τους.

ΔΩΡΑ EYΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΑΕΤΟΠΕΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ιδιοκτήτης
Αδελφότητα Αετόπετρας
Δωδώνης Ηλείου
Ελ. Βενιζέλου 91
185 34., Πειραιάς
τηλ.-fax: 210-4224262

Εκδότης:
Ο Πρόεδρος
της Αδελφότητας
Νικόλαος Ζέκης
Τοσίτσα 14
Ηλιούπολη
τηλ. 210 9737445

αποστολή συνεργασιών
& κειμένων ηλεκτρονικά:
klonodesign@gmail.com
Σχεδιασμός:
Α. Χαλκιάπουλος

**Επικοινωνήστε με
την Αδελφότητα
στο διαδίκτυο**

-Ιστότοπος Αετόπετρας:

www.aetopetra.gr

-Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο:

info@aetopetra.gr

-facebook:

[Αδελφότητα Αετόπετρας Δωδώνης](#)

-instagram: [aetopetra.gr](#)

Ευχαριστήρια

Ευχαριστήριο για τη “Στήλη του Αετοπειρίτη”
Ιουλίου-Αυγούστου 2019

Κύριε Γρηγόρη Γ. Μάνο, σας ευχαριστώ πολύ από καρδιάς, για τα καλά σας λόγια για την οικογένεια του αείμνηστου, αγαπημένου μου συζύγου, Σταύρου Δημ. Μάνου και τις καλές σας αναμνήσεις από αυτόν.
Σας εύχομαι ΥΓΕΙΑ και ό,τι καλό ποθείτε!

Μετά Τιμής,
Βίκυ Μάνου, σύζ. Σταύρου

Για το ημερολόγιο

Συγχαρητήρια για το όμορφο ημερολόγιο του 2020. Μας θυμήσατε τα παιδικά μας παιχνίδια.

Γρηγόρης Γ. Μάνος (ετών 89)